

[גופחא מהתוקנת]

בזוחית ערבית שבועות תשס"ד פה מאנסי

ותגעש ותרעיש הארץ, עד הפאות הבאות ממדינת הוז, ולאור מה שנתרפסם בחוץ מכתב
א"א מ"ר עט"ר ונשיאנו הנאון הגדול פומק הדור הגר"ש הלווי יאוצר שליט"א, ובן זכתי לדבר
עמו בנד"ז כמה פעמים פא"פ, ואחר שתלכנו הרבים בעיון רב גם בבית מדרשינו בין ת"ח
וחברים מקשיבים וברוב עם, הרינו מפרטים לבקשת רבים קיזור הפק.

[הפסקים דלהלן אינם מתייחסים לשום חברה מסוימת, אלא כהוראה כללית, ישמע חכם וויסוף לכך]

- ואין שמקורן ודאי מטירופטי ושאר מקומות ע"ז אין להשתמש
 - ולכן יש להשתדל בכל עוז להחליפה
 - אולם בשעה"ד, או מי שאין היכולת בידה, מותרת ללבושה זמניות
 - פאות משאר עיירות ומדיניות מותרות
 - ספק מקום מוצאים, מותרות
 - פאות בלענ"ד מותרות [בתנאי שאין שער ע"ז ניכר בהן, ואין הרוב]
 - ספק מהיכן התערובת, מותרות
 - אעפ"כ כל שאפשר לברר יש לברר
 - אין לסמוד על הבירור רק על יר"ש –ומי שבידו מידע מקורו
 - הזמנינה פאה, בכל אופן אחריות התשלום על הקונה
 - כל המיעוט והחליפין שעדי היום מותרים בהנאה
 - מהיום והלאה אסור לסתור עם פאות משער ע"ז
 - על הנשים ליזהר מأد באזהרות חותקיפה של כל גודלי ישראל מקדמת דנא זי"ע וכן גודלי
 - דורינו שליט"א, שהסבירו פה אחד על פי דת יהודית ודעת תוה"ק.
 - שאמור בכל תוקף ללבוש פאות נכריות בעלי שער ארוך,
 - וכן כל פאה שנראית כשער טבעי,
 - אימור זה חל בין על הקונה, ובין על המוכרת,
 - והצנוגות מושכות ידיהן מכל פאה הנעישה משער אדם.